

Saptamana de rugaciune 2015

[revistacrestinulazi.ro /2014/12/saptamana-de-rugaciune-2015/](http://revistacrestinulazi.ro/2014/12/saptamana-de-rugaciune-2015/)

Post Published: 12 decembrie 2014 Author: Revista Crestinul Azi Found in section: Uncategorized Tags: calendar , saptamana de rugaciune Previous Topic: EXPLICATII BIBLICE: 21 DECEMBRIE Next Topic: Rugăciune pentru conducerea țării

Săptămâna de rugăciune 4-11 ianuarie 2015

„ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM” Matei 6:7-15

Pentru săptămâna de rugăciune a anului 2015, dorim să ne lăsăm călăuziți de Rugăciunea Domnească, rostită de Domnul Isus Cristos. Este o rugăciune desăvârșită. Nu lipsește nici unul din elementele esențiale ale rugăciunii: adorare, mărturisire, cerere și mijlocire. Ajutorul vine de la Domnul Isus care ne învață cum să ne rugăm și de la Duhul Sfânt care mijlocește pentru noi (Romani 8:26).

„Tatăl nostru” este un model de rugăciune adevărată. Rugăciunea propriu-zisă are trei părți:

1. Prima parte are de-a face cu slava lui Dumnezeu, Numele, Împărăția și Voia Sa (v: 9-10)
2. A doua parte are de-a face cu nevoile noastre: pâinea, iertarea și ajutorul Său (v: 11-13).
3. Încheierea rugăciunii – se referă din nou la ceea ce deja aparține lui Dumnezeu: împărăția, puterea, slava.

Domnul Isus ne învață mai întâi cât de important este să-I dăm lui Dumnezeu locul suprem, să glorificăm Numele Lui și să căutăm Voia și Împărăția Lui. Apoi, ne învață că trebuie să aducem trecutul, prezentul și viitorul înaintea scaunului de domnie al harului lui Dumnezeu:

– când cerem pâine, ne gândim la cele necesare întreținerii vieții și astfel aducem prezentul înaintea tronului lui Dumnezeu.

– când cerem iertare, ne gândim la greșelile din trecut și astfel aducem trecutul înaintea tronului lui Dumnezeu.

– când cerem ajutor în ispite, încredințăm viitorul în mâinile lui Dumnezeu și mărturisim că, fără El, nu suntem nimic în această lume.

Prin urmare, iubiți frați și surori, veniți să ne apropiem cu încredere de scaunul harului (Evrei 4:16). Din perspectiva relației noastre cu Dumnezeu, rugăciunea poate fi sintetizată astfel:

Tatăl nostru – relația Tată / fiu

Sfințească-se Numele Tău – relația Dumnezeire / închinător Vie Împărăția Ta – relația Domn / cetățean

Facă-se Voia Ta – relația Stăpân / rob
Ne iartă greșelile – relația Mântuitor / păcătos
Nu ne duce pe noi în ispită – relația Ocrotitor / pelerin

Rugăciunea nu încearcă să-L facă pe Dumnezeu să fie de acord cu noi, sau să ne satisfacă dorințele egoiste. Prin această rugăciune afirmăm suveranitatea lui Dumnezeu, neprihănirea și maiestatea Sa, și căutăm să ne conformăm dorințele și scopurile după voia lui Dumnezeu.

Duminică: 4 ianuarie 2015

„Tatăl nostru care ești în ceruri” – Paternitatea lui Dumnezeu

Dumnezeu este Tată doar pentru cei care intră în familia Sa, prin nașterea din nou, prin lucrarea lui Isus Cristos. Doar celor care-L primesc pe Isus, Fiul Lui, Tatăl le dă dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12). Toți cei născuți din nou, au primit Duhul Sfânt, care ne face să-l spunem lui Dumnezeu „Tată” (Galateni 4:7).

Faptul că Dumnezeu este Tatăl nostru înseamnă că:

1. nu ne mai este teamă de moartea veșnică și de alte nenorociri. Acum știm că avem un Tată ceresc care este suveran și în controlul vieții noastre;
2. nu ne mai este teamă de singurătate – chiar dacă suntem respinși de oameni, știm că Tatăl nostru ceresc nu ne va părăsi niciodată, ci ne va iubi permanent (Ioan 14:21);
3. nu ne mai este teamă că nu avem putere – toate resursele cerului ne sunt la dispoziție când ne încredem în El (Efeseni 1:3);

I. Ne închinăm și mulțumim pentru că:

1. avem un Tată milos, iertător și iubitor. (Luca 15:20);
2. ne-a dat dreptul să fim copii ai Lui. (Ioan 1:12).

II. Mărturisim și ne pocăim pentru că:

1. nu l-am dat cinstea cuvenită. (Maleahi 1:6);
2. cu toate că l-am spus „Tată,” nu ne-am purtat după voia Lui.

III. Cerem și ne rugăm pentru:

1. oamenii care iau în deșert Numele Domnului (Efeseni 3:14);
2. ca Tatăl să ne dea un duh de înțelepciune (Efeseni 1:17-18);
3. creșterea și maturizarea noastră (Efeseni 3:16-19);
4. toți creștinii vârstnici din Bisericile Domnului: - unii sunt singuri fiindcă nu mai au pe nimeni; – alții sunt abandonați de copiii lor.

Luni, 5 ianuarie

„Sfințească-se Numele Tău” – Prioritatea lui Dumnezeu

Dumnezeu trebuie să aibă prioritatea în fiecare aspect al vieții noastre. Rugăciunea nu trebuie să fie un obicei ocazional, care îi dă lui Dumnezeu un omagiu trecător, ci ar trebui să deschidă, pentru noi, mari dimensiuni ale reverenței, cinstei și adorării. Numele lui Dumnezeu reprezintă tot ce este El: caracterul,

planul, voia Lui. Este expresia esenței și ființei Sale.

Prin Domnul Isus, Dumnezeu s-a făcut cunoscut oamenilor în mod personal. A sfinți Numele lui Dumnezeu înseamnă a-L glorifica și a-L asculta pe El ca fiind singurul Dumnezeu. A sfinți Numele lui Dumnezeu cu adevărat înseamnă a-L include în mod conștient în gândurile și vocabularul nostru, precum și în fiecare acțiune zilnică (1 Petru 3:15). Numele Tatălui este sfințit cel mai mult atunci când ne comportăm în conformitate cu voia Lui.

I. Ne închinăm și mulțumim pentru că:

1. ni s-a descoperit și nouă prin Fiul Său (Ioan 14:9);
2. Domnul Isus ne-a făcut cunoscut acest Nume (Evrei 2:12; Ioan 17:6);
3. Tatăl Și-a înălțat Fiul și l-a dat Numele cel mai minunat (Fil. 2:9-11; Evrei 1:1-4).

II. Mărturisim și ne pocăim pentru că:

1. am căutat slava oamenilor (Ioan 5:44; Ioan 12:43);
2. din pricina neascultării noastre, Numele Domnului a fost vorbit de rău (Rom. 2:23,24).

III. Cerem și ne rugăm pentru:

1. să nu ne rușinăm de Numele Domnului (Luca 9:26);
2. ca toți membrii familiilor creștine să-L cunoască pe Domnul;
3. mântuirea poporului Israel, care s-a lepădat de Domnul Isus și de Numele Lui (Rom. 10:12; 10:1).

Marți, 6 ianuarie

„Vie Împărăția Ta” – Domnia lui Dumnezeu

Un împărat nu poate fi separat de împărăția lui. Când spui „vie Împărăția Ta,” înseamnă să te rogi pentru ca planul lui Dumnezeu să se împlinească, iar Cristos să vină și să domnească ca Rege al regilor și Domn al domnilor. Programul și planul Lui trebuie să fie preocuparea vieților și rugăciunilor noastre. Scopul sfânt al Tatălui ceresc este să-L înalțe pe Cristos la sfârșitul istoriei, când Fiul va domni în Împărăția Lui. Când ne rugăm să vină Împărăția Lui, ne rugăm să vină stăpânirea lui Dumnezeu prin întronarea lui Cristos în inimile oamenilor și apoi peste pământ.

Domnul Isus a declarat că împărăția Lui nu este din această lume; ea este spirituală și lăuntrică, și este prezentă acum în multe inimi. În această împărăție se intră prin pocăință, credință și naștere din nou (Marcu 1:14,15; Ioan 3:1-7). În acest sens, rugându-ne să vină Împărăția Lui, ne rugăm pentru mântuirea oamenilor. Apoi, în alt sens mai deplin și final, va fi când toți copiii Domnului vor fi strămutați în veșnica împărăție unde domnește Cristos.

I. Ne închinăm și mulțumim pentru:

1. că Tatăl ceresc ne-a trimis un Mântuitor care merită cu adevărat să fie Rege pentru totdeauna (Apocalipsa 19:11, 16);
2. că Împărăția Lui nu se clatină (Evrei 12:28);
3. toți creștinii care lucrează pentru Împărăția Lui (Coloseni 4:11).

II. Mărturisim și ne pocăim pentru:

1. așteptarea noastră pasivă (Matei 22:10). Nu ne ducem la oameni să-i întâlnim acolo unde sunt ei;
2. interesul scăzut pe care îl avem față de mântuirea oamenilor (2 Petru 3:9). Dumnezeu are răbdare și este preocupat de ei.

III.Cerem și ne rugăm pentru:

1. ca să vină cu adevărat Împărăția Lui;
2. lucrarea misionară;
3. noi lucrători (Matei 9:37, 38);
4. toți lucrătorii din Bisericile Domnului.

Miercuri, 7 ianuarie

„Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ” – Planul lui Dumnezeu

Chemarea la rugăciune este o chemare la dragoste, supunere și ascultare. Este oportunitatea unei părtașii dulci, intime și intense a sufletului cu infinitul Creator. Credinciosul este chemat să aducă cerul pe pământ, sfințind Numele lui Dumnezeu, lăsând să vină Împărăția Lui și căutând să facă voia Lui. Viața noastră de rugăciune este adesea slabă deoarece nu ne rugăm cu credință. Adesea ne rugăm dintr- un simț al datoriei și al obligației, dar în subconștientul nostru, ne gândim că oricum Dumnezeu face ce vrea. În Luca 18, Domnul ne învață să stăruim în rugăciune.

Lipsa rugăciunii cu credință poate împiedica împlinirea voii lui Dumnezeu. În planul înțelept și plin de har al lui Dumnezeu, rugăciunea este esențială pentru împlinirea corespunzătoare a voii Lui. Când spunem „facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ,” ne rugăm:

- - ca voia lui Dumnezeu să devină și voia noastră;
- - ca voia lui Dumnezeu să se facă pe tot pământul, așa cum se face și în cer.

I. Ne închinăm și mulțumim pentru că:

1. în Cuvântul Lui putem găsi voia Lui.
2. voia Lui e suverană. Să spunem plini de reverență, ca Domnul în Ghetsimani: „să se facă doar voia Ta.”

II. Mărturisim și ne pocăim pentru:

1. împrejurările când am dat la o parte voia lui Dumnezeu, făcând voia noastră;
2. rugăciunile formale, fără credință.

III.Cerem și ne rugăm pentru ca:

1. să se facă voia lui Dumnezeu pe pământ;
2. să se facă voia lui Dumnezeu în Biserică;
3. să se facă voia lui Dumnezeu în familie;
4. țara noastră să aibă legi după voia lui Dumnezeu.

Joi, 8 ianuarie

„Pâinea noastră cea de toate zilele” – Grija lui Dumnezeu

Este minunat să putem înțelege că Dumnezeu universului, Cel care este sfânt și atotputernic, se îngrijește de toate nevoile noastre. Dumnezeu se obligă să se îngrijească de nevoile noastre. Pâinea nu reprezintă doar mâncare, ci ea este simbolul nevoilor fizice necesare existenței noastre pe pământ. În Psalmul 37:25, Dumnezeu promite ajutor pentru cei ce se încred în El. Domnul Isus ne-a învățat să nu ne îngrijorăm de aceste lucruri (Matei 6:25-33), ci să căutăm Împărăția Lui. Uneori, Dumnezeu a dat cele necesare copiilor Săi prin mijloace miraculoase (ex. Israel în pustie, Ilie Tișbitul, înmulțirea pâinilor), însă modalitatea principală prin care se îngrijește de noi este munca, pentru care ne-a dat viață, putere, resurse și oportunități. A accepta providența lui Dumnezeu pentru ziua prezentă, fără a ne îngrijora de nevoile noastre pentru viitor, este o mărturie a mulțumirii și încrederii.

I. Ne închinăm și mulțumim pentru:

1. promisiunea că Se îngrijește de noi (Evrei 13:5);
2. darul de a lucra cu mâinile noastre și pentru capacitatea fizică și intelectuală.

II. Mărturisim și ne pocăim pentru:

1. povara pe care o purtăm adesea în noi, adică îngrijorările.
2. păcatele națiunii noastre: corupția, lăcomia, nedreptatea, indiferența față de Dumnezeu.

III. Cerem și ne rugăm pentru:

1. a avea o stare de mulțumire (Evrei 13:5). Mulțumiți-vă cu ce aveți!
2. creștinii șomeri;
3. studenții creștini;
4. creștinii plecați la lucru în alte țări.

Vineri, 9 ianuarie

„Ne iartă nouă greșelile noastre” – Iertarea lui Dumnezeu

Cei ce se încred în Domnul Isus au primit iertarea lui Dumnezeu. Această rugăciune este adresată credincioșilor. „Greșelile” la care referă aici sunt cele pe care le fac creștinii atunci când păcătuiesc. Cu mult mai importantă decât nevoia de pâine zilnică este nevoia de iertare. Domnul Isus pune o condiție pentru iertarea păcatelor: „precum iertăm și noi greșiților noștri.” Principiul este simplu, dar serios – dacă vom ierta, vom fi iertați. Iertarea este semnul unei inimi cu adevărat reînnoite. Trebuie să fim motivați să iertăm din pricina exemplului lui Cristos – „Fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Cristos” (Efeseni 4:32). Iertarea pe care o acordăm altora ne eliberează conștiința de vinovăție. Neiertarea este o barieră în fața iertării lui Dumnezeu. Iertarea păcatului altei persoane reprezintă cea mai înaltă virtute a omului (Prov. 19:11).

I. Ne închinăm și mulțumim pentru:

1. iertarea primită în dar prin Cristos. (Coloseni 1:14);
2. credințioșia și dreptatea lui Dumnezeu în acordarea iertării (1 Ioan 1:9).

II. Mărturisim și ne pocăim pentru că:

1. uneori suntem stăpâniți de un duh de neiertare (Matei 18);
2. greșelile noastre au produs durere multor creștini sau celor din familie.

III.Cerem și ne rugăm pentru:

1. ca duhul de iertare să cârmuiască relațiile dintre copiii lui Dumnezeu.
2. familiile creștine dezbinat, sau în prag de divorț;
3. Bisericile fără lucrători.

Sâmbătă, 10 ianuarie

„Nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău” – Protecția lui Dumnezeu

Sfințenia și bunătatea lui Dumnezeu nu vor permite ca El să ducă pe cineva, cu atât mai puțin pe unul dintre copiii Lui, într-un loc sau într-o situație în care ei să fie ademeniți în mod intenționat să păcătuiască. Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „sunt ispitit de Dumnezeu.” El nu ispitește pe nimeni (Iacov 1:13). Când privim cu sinceritate la puterea păcatului, la slăbiciunea și la tendințele noastre păcătoase, tremurăm în fața pericolului, sau a încercării. Această cerere este un apel către Dumnezeu, ca El să vegheze peste ochii, urechile, gura, mâinile și picioarele noastre, pentru ca, indiferent unde mergem, sau ce facem, El să ne păzească de păcat. Domnul Isus s-a rugat să fim păziți de cel rău (Ioan 17:15). Duhul Sfânt ne spune că Dumnezeu nu va îngădui să fim ispitiți peste puterile noastre (1 Corinteni 10:13). Prin această cerere, „nu ne duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău,” mărturisim nevoia noastră de a primi protecție și ocrotire de la Dumnezeu.

I. Ne închinăm și mulțumim pentru:

1. ocrotirea asigurată (1 Petru 1:5);
2. că El este în control (1 Corinteni 10:13).

II. Mărturisim și ne pocăim pentru:

1. că atunci când ascultăm de firea noastră, ne îndreptăm spre ispite și ieșim din sfera ascultării de Domnul;
2. slăbiciunea noastră pentru anumite păcate;
3. că ne-am lăsat duși în ispite de anumiți oameni.

III.Cerem și ne rugăm pentru:

1. copiii, elevii, studenții și tinerii creștini care sunt supuși ispitelor;
2. ca Biserica să fie păzită de cel rău, de învățători falși și de lupi răpitori;
3. bolnavi.

Duminică, 11 ianuarie

„Căci a Ta este împărăția, puterea și slava în veci. Amin!” – Supremația lui Dumnezeu

Prin aceste cuvinte se proclamă supremația lui Dumnezeu, după cum este văzută în măreția eternei Sale împărății. Rugăciunea „Tatăl nostru” a început și a continuat cu cereri, dar se încheie cu un elogiu. Toată autoritatea, puterea și gloria sunt ale lui Dumnezeu și numai Lui trebuie să I le dăm. Ferice de cel pentru care Dumnezeu este cu adevărat „Tatăl” său, prin Domnul Isus Cristos, și care poată să spună din toată inima „Amin!” la tot ce a spus El în această rugăciune. Rugăciunile noastre trebuie să aibă preocuparea principală de a înălța Numele, Împărăția și Voia Tatălui Ceresc. Rugăciunea este în primul rând închinare, care inspiră mulțumiri și curăție personală.

I. Ne închinăm și mulțumim pentru că:

1. Dumnezeu ne-a arătat dragoste într-un mod practic (Ioan 3:16);
2. suntem poporul Lui (Apocalipsa 1:5, 6; 5:9-14);
3. avem pe Dumnezeu ca Tată.

II. Cerem și ne rugăm pentru:

1. unitatea Bisericii;
2. lucrătorii Evangheliei;
3. ca să fim consecvenți în rugăciune – oameni ai rugăciunii și ai Bibliei.

[Sursa](#)